

[illegible]

72. 16. 10. 1952. 10. 10. 1952.

ละครวิทยุ บทประพันธ์ ของ สด กุญชรโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะภวาลี
วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(เสียงโกรธเคืองไปเคียดมาบนพื้นกระดาน)

(คนตรี)

โกธรสร นี่เวลาเท่าไรแล้ว (กระซิบ)
จำ อีกห้านาทีจะย่างกุ้งครับ
โกธรสร แหม ฟาสว่างซ้ำเหลือเกิน
จำ ก็ — ถูกหนานี่ครับ แต่แสงเงินแสงทองก็ส่องแล้วนะครับ ผมว่าเราบุกเลยก็ได้แล้ว
โกธรสร ให้สว่างอีกนิดเถอะ เราตริ่งไว้เสียก่อน มันยังไม่รอกแน่ วิญญาณหรือ ?
จำ พร้อมครับ เรียบก่าดังเสริมโคกกันถ้าต้องการ โอ้เสียงนั่นดังอีกแล้วครับ พังซึกกับ เสียงอะไรก็ไม่รู้

ไกรสร มันเสียงอะไรของมัน ดังมาตั้งนานแล้ว
 จำ เสียงเหมือนคนกระโดดเขาต้งต้ง ฟันตึง ๆ บังจันแหวะ
 ไกรสร พัง เกิดเสียงใหม่ขึ้นอีกแล้ว พังซิ
 (เสียงคล้ายคนถูกอกปาก ครางอยู่ในคอ ดังมาไกล ๆ)

โจรสลัด : จ้าวเสียงอะไร ?
 จ้าว : ต้องเสียงคนแน่เพียวครับ คนครางในคอ

โกรส ที่น่าจะใช้ มีกรรมานอุณราก็ไม่รู้
 (มีเสียงคล้ายไก่ฮึดลัม และเสียงแก้วแตกๆ)

โกรส บุตรคิดว่า ถ้ามีกรรมานอุณรา จะได้ช่วยทัน บอกต่อ ๆ กันไปให้บุตรประชิดบ้าน
 (ทอดเวลานิดหนึ่ง แสดงว่าคำรวจกำลังกลานเข้าไม่อย่างเงียม)

โกรส (กระซิบ) จ่า กอบบิงสะกิดให้ทีนะ ถ้ามันถึงก่อน ผมจะเข้าไปเฝ้าประสู
จ่าระวังน ระวังนสะกิบ

โกรส บังเส้าเข้าไม่ ไม่เป็นไรหรอก
 (ทอดเวลานิดหนึ่ง แล้วมีเสียงโกรสลงประสูบึง ๆ ทลายกริ่งซออื่น ๆ กัน)

โกรส พี่ เบ็ดประสู พี่คำรจ
 (เสียงคนประสูอีก)

โกรส ไกรอยู่ข้างใน ? เบ็ดประสูเดี๋ยวนี้ พี่คำรจ (มีเสียงกระแทกพื้นในห้อง)
 (เงียม — ไม่มีเสียง ทอกระยะนิดหนึ่ง)

โกรส เบ็ดประสู (คนประสู) เบ็ดประสู พี่คำรจ เบ็ดประสู
 (เงียม — ไม่มีเสียง ทอกระยะ)

โกรส ถ้าไม่เบ็ด พี่นะ
 (เสียงกระแทกพื้นดังขึ้น แล้วมีเสียงคนอุกอุกปากกราง)

โกรส จ่า ขึ้นมาทั้งประสู
 (เสียงเปี๊ยะจ่า เสียงกระแทกประสูเบ้ง ๆ ทลายที่ จมประสูทั้งโกรมใหญ่)
 (เสียงคำรจจิ้งกรทึนเข้าไม่ไปมาน)

โกรส กันให้หมดทุกห้อง เอ๊ะ นี่ไปไหนกันหมด ไม่มีคนเลยสักคนเดียว (เดินไปเดินมา) เอ๊ะ, จ่าห้องนี้ทำไมเบ็ดประสู
ข้างใน เคาะประสูเวียกที

จ่า (เคาะประสู) เมื่อไปเบ็ดพี่ม) ไกรอยู่ข้างใน ?
 (เสียงกระแทกพื้นดัง ๆ ดังขึ้นอีก กราวน้ำดังไหล)

จ่า ได้เสียงน้ำนั่นดังอีกแล้ว

โกรส พี่ประสูเลย

จ่า เบ็ดประสู ไม่เบ็ดทั้งเดี๋ยวนี้นะ (จ่าทั้งประสูจนเบ็ดออกทั้งเบ้ง) อ้าวสมาน

โกรส สมาน, พี่มันยังใจกัน ไหง่ถูกมัดกลิ้งอยู่อย่างนี้ล่ะ ? จ่า, เคาะมีหมาดักเงือก เคาะเข้าอุกปากออกก่อน
 (ทอกระยะนิดหนึ่ง)

สมาน แกร็บ, ผมเสียท่ากับ

โกรส โอ้ก็มันกอบแล้วกอบสิบ ไม่รู้ว่าสมานอนสมายอยู่อย่างนี้ โอ้พวกมันไปไหนหมดล่ะ ?

สมาน มันไปไหนหมดแล้วกร็บ มันหนีไปตั้งแต่สี่สาม

โกรส เมื่อตอนพี่กับไกรศักรมาที่บ้านนี้ มีคนรับสาย

สมาน เลี้ยวเข้ามารับสายกร็บ มันรู้ว่าพวกเรามาไกรศักรมา มันก็แปลกใจกร็บ ว่าทำไมถึงรู้เบอร์ไกรศักร

โกรส แล้วก็ยังใจ ?

สมาน มันก็แสดงบอกว่าไม่อยู่นะสิครับ แล้วมันก็ชวนกันหนีไป เหมดูมันจับที่หน้าบ้านนี่เองครับ พอสะกดรอยมาถึง
ประมาณ พวกมันสี่ห้าคนก็รวมกันจับเหมมิด
โกรสร คุณมรอาชิตยหรือเปล่า ?
สมาน อยู่ครับ เหมเห็นคุณมรอาชิตยถือไฟล่อหลังครับ คอยมันดูตัวไม่ขึ้นรถ
โกรสร ไปไหน ภูโหม ?
สมาน เอ, เหมก็ไม่ทราบครับ
โกรสร เราไม่ได้ยินมันพูดว่าอะไรทั้งนั้นหรือ ?
สมาน ไม่ได้ยินครับ เอ, เห็นมาก่อนครับ เหมได้ยินมันพูดถึงคลองคัน...คลองคัน
โกรสร ว่าอะไรนะ คลองคันอะไร ?
สมาน ครับ พูดถึงคลองคันเหมได้ยิน
โกรสร ได้การ มันไปคลองคันแน่ อ้อ, เห็นคุณสมานหรือเปล่า ?
สมาน เห็นครับ มันดูการท่าเดียว
โกรสร ดีแล้ว, เราไปคลองคันเดี๋ยวนี้ จำ, มุ่งไปชมคลองตัวพระโสมง เร็วที่สุด คุณมรอาชิตย จีบตามหลัง
เร็ว อย่าเสียเวลา

(บทที่)

(เสียงสุนัขเห่า)

โกรสร เหมเชื่อว่ามันเห็นแน่ เพราะมีบ้านเดียวที่ติดคลอง นั้น — เห็นไหม ? หลังจากสี่แฉ่งหลังนี้แหละ
จำ ก็คงหลังนี้แหละครับ ถ้าบอกว่าบ้านติดคลอง เหมจะเข้าทางซ้ายมือไหมครับ มุกนางลงไป
โกรสร ดีแล้ว จำท่าสำรวจมุกโหมซ้าย เหมจะมุกทางขวา ท้ายตามขวามือไปให้ถึงคลองนะ มันคงหลงเรือแน่ อ้อ, วั
ระวังหนอย อย่าเพิ่งเจอคุณ จะถูกคุณมรอาชิตย แล้วอย่าเพิ่งให้ตาย เราต้องการจับเป็น เวลาถึงให้
จำคุณมรอาชิตย
จำ ได้ครับ เหมเห็นในรูปถ่าย
โกรสร ดีแล้ว มุกได้ เหม, ล้อไปกับอ้าว สมานด้วย

(เสียงสุนัขเห่าก้องกระชั้นเข้า)

โกรสร เหม, ล้อมุกตรงไปตามถนนจนถึงคลอง คอยอยู่ที่นั่น ถ้ามันวิ่งเรือยิงงูให้มุก ถ้าไม่มุก ปิงสะกิดไว้
อย่าเพิ่งให้ตายนะ ระวังคุณมรอาชิตยในเรือ อย่าให้ถูกคุณมรอาชิตย ระวังให้
เหม
ครับ

โกรสร สมาน, ล้อกับอ้าวมุกเข้าทางประตู เหมกับอ้าวให้ มันต้องปิงเราแน่

(เสียงสุนัขเห่ากระชั้นขึ้นอีก)

โกรสร (กระซิบ) โอ้สมานนี่ เกี่ยวกับเสียงพิณมด นี่สมาน มันจะเข้ามิดหลังมุกไหมแน่ ล้อคอยปิงสะกิดตรงนี้แล้วกัน
กองค้อนให้มันลงคลอง จะได้จับเป็นได้แน่

สมาน เหมจะอยู่โคนต้นไม้ที่หลังครับ

โกรสร คกลง พร้อมระ กันเข้าละ

(เสียงสุนัขเห่าอย่างรุนแรง)

โครงกระดูก

- ๑๒ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ ของ ผศ. ภูมมะโวที
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะภาวดี
วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(บทที่ ๑)

(เสียงโครงกระดูกเดินไปเกิดมาบนเตียงกระดูก)

โครงสร นึกถึงแล้ว, จ๋า ?

จ๋า นึกถึง

โครงสร หมายความว่าไปเลย ไม่ส่งข่าวมาบ้างหรือ ?

จ๋า ยังครับ เข้าใจว่าจะยังสะดวกตามความหมายนั้นอยู่

โครงสร ปิดไป มันควรจะได้อะไรแล้ว เราส่งตามเอกสารจากหอการศึกษาส่วนสูงที่ไปตอนสองสาม นึกถึงแล้ว ยังไม่ให้กลับ
ความไม่ถึงไหนทั้ง

จ๋า เรายังไม่ได้รับโทรศัพท์เลย จะไปเดินหาบ้านเสียทีไม่รู้ เรายังนึกเป็นห่วงเสียงแล้ว

โครงสร เราเห็นจะรอไม่ได้ ต้องรีบไปทอยส้วมแทน

จ๋า กรมไปรมมิไม่บอกแล้วหรือครับ ?

โครงสร บอกแล้ว เขากันเลขหมายโทรศัพท์ที่เราได้จากโรงแรมเทศบาลนี่เมื่อที่ บอกว่าเลขหมายเดิมที่ ๒๕๐ ขอเปลี่ยน
คุณเอากำตั้งไปสักสิบคน มันคงจะใกล้กันไม่น้อยเหมือนกัน เราเข้าขงคึก ก็บอกเขากัน นี่ก็ควรจะออกเดินทาง
ได้แล้ว

จ๋า ครับ, เรายังนึกถึงนี่

(บทที่ ๒)

(เสียงลม, เสียงกระเบื้องระดัง โทด ๆ แล้วมีเสียงตุ๊กตาทอนโทด ๆ)

โครงสร นี่เวลาเท่าไรแล้ว (กรอกร)

จ๋า นึกถึงบ้านที่ว่างๆครับ

โครงสร แหม ทำตัวว่างๆเสียเถิด

จ๋า ก็ - ดูตามหาที่ครับ แต่แสงเงินแสงทองก็ส่องแล้วครับ เพราะว่าเราทุกคนก็ได้แล้ว

โครงสร ให้ว่างอีกทีเถอะ เราครึ่งใจได้กัน มันก็ไม่ว่างแต่ วิทยุหรือหรือ ?

จ๋า วิทยุครับ เรียบก่าดังเสียงได้กันได้ทำการ ได้เสียงนั้นดังอีกแล้วครับ ทั้งวิทยุ เสียงอะไรก็ไม่รู้

(เสียงคล้ายคนใช้เข้ากระแทกที่เตียงสิ่ง ๆ โทด ๆ)

โครงสร มันเสียงอะไรของมัน ดังมาทั้งนั้นแล้ว

จ๋า เสียงเหมือนคนกระโดดเอาดินลงที่เตียง ๆ ยังจำแฉะ

โครงสร ทั้ง เกิดเสียงใหม่ขึ้นอีกแล้ว ครับ

(เสียงคล้ายคนพูดคุยนาน กรางอยู่ในคอ ดังมาโทด ๆ)

โครงสร จ๋าว่าเสียงอะไร ?

จ๋า ต้องเสียงคนแน่เหมือนกัน คนกรางในคอ

โกธรสร ก็ทำอะไร มีกรรมมาดจนเราไม่รู้
(มีเสียงกล้ายเก๋าคิดม และเสียงแก้วแตก)

โกธรสร พูดคิดว่า ถ้ามีกรรมมาดจนเรา จะได้ช่วยกัน บอกต่อ ๆ กันไม่ให้บุตรระวิมาน
(ทอดเวลาไปอีกฝั่ง แสดงว่าคำรวจกำลังกลืนเข้าไปอย่างเงิบ)

โกธรสร (กระซิบ) จำ คอยฟังสักให้ทีนะ ถ้ามีเสียงก่อน ผมจะเข้าไปเปิดประตู
จระวังน ระวังนระวัง

โกธรสร ยังเสาะเข้าไป ไม่เป็นไรหรอก
(ทอดเวลาไปอีกฝั่ง แล้วมีเสียงโกธรสรพูดประทุบ ๆ ทลายครึ่งตอน ๆ กัน)

โกธรสร ที่ เปิดประตู ที่คำรวจ
(เสียงคนประทุบ)

โกธรสร โกธรอยู่ข้างใน ? เปิดประตูเดี๋ยวนี้ ที่คำรวจ (มีเสียงกระแทกพื้นในห้อง)
(เงิบ — ไม่มีเสียง ทอดระยะเวลา)

โกธรสร เปิดประตู (คนประทุบ) เปิดประตู ที่คำรวจ เปิดประตู
(เงิบ — ไม่มีเสียง ทอดระยะ)

โกธรสร ถ้าไม่เปิด ฟังนะ
(เสียงกระแทกพื้นดังขึ้น แล้วมีเสียงคนพูดจากกลาง)

โกธรสร จำ ขึ้นมาฟังประตู
(เสียงเปิดหน้าต่าง เสียงกระแทกประทุบเบ้ง ๆ ทลายที่ ประตูทั้งโกธรสรใหญ่)
(เสียงคำรวจวิ่งกลับเข้าไปในภายใน)

ทั้งโกธรสร กันไว้หมดทุกห้อง เอ๊ะ นี่ไม่ไหนกันหมด ไม่ไหนเลยสักคนเดียว (เดินไปเดี๋ยว) เอ๊ะ, จำห้องนี้ทำไมเปิดประตู
ข้างใน เกะๆเปิด

จำ (เกาะประตู) เมื่อไปเปิดสัก (โกธรอยู่ข้างใน ?
(เสียงกระแทกพื้นดัง ๆ ดังขึ้นอีก กราวน้ำดังไหล))

จำ ได้เสียงน้ำที่ดังอีกแล้ว

โกธรสร ฟังประตูเลย

จำ เปิดประตู ไม่เปิดทั้งเดี๋ยวนี้ (จำฟังประตูจนเปิดออกดังเบ้ง) อ้าวฉาน

โกธรสร ฉาน, นี่มันยังใจกัน ไหวญสักถึงพูดอย่างนี้ละ ? จำ, เอาไม้มาหักเหือก เอาผ้าอุดปากออกก่อน
(ทอดระยะเวลา)

ฉาน แหม่กับ, ผมเสียหัวกับ

โกธรสร โอ้กับก็คอยแล้วคอยอีก ไม่รู้ว่าฉานจะตายอย่างนี้ โอ้พวกมันไม่ไหนขนาดละ ?

ฉาน มันไม่ไหนขนาดแล้วกับ มันก็ไม่ฟังแต่ที่ฉาน

โกธรสร เมื่อตอนสักโกธรที่หน้าบ้านนี้ มีคนรับสาย

ฉาน เล็บเล็บกับรับสายกับ มันรู้ว่าพวกเราโกธรที่หน้า มันก็แปลกใจกับ ว่าทำไมถึงรู้เบอร์โกธรที่หน้า
แล้วก็ยังใจ ?

สมาน มันก็แปลกบอกว่าไม่อยู่จะติดกับ แล้วมันก็ชวนกันหนีเปิดไป แหมถูกมันจับที่หน้าบ้านนี่เองครับ พอสะกดรอยมาจึง
ประจวบกัน พวกมันสี่ห้าคนก็วิ่งกันจับแหมนี่

ไกรสร คุณมราอึกวบหรือเปล่า ?

สมาน อยู่ครับ ผมเห็นคุณมราถูกมันถือไล่หลังครับ ตอนนั้นคุณมราไม่ขึ้นรถ

ไกรสร ไปไหน รู้ไหม ?

สมาน เอ, เขาก็ไม่ทราบครับ

ไกรสร เราไม่ได้ยินมันพูดว่าอะไรไปหรือ ?

สมาน ไม่ได้ยินครับ เอ, เกี่ยวกับครับ ผมได้ยินมันพูดถึงคลองกัน...คลองกัน

ไกรสร ว่าอะไร คลองกันหรือ ?

สมาน ครับ พูดถึงคลองกันผมได้ยิน

ไกรสร ได้การ มันไปคลองกันแน่ อ้อ, เป็นคนเล่นหรือเปล่า ?

สมาน เห็นครับ มันตัวการทำเหี้ยม

ไกรสร ดีแล้ว, เราไปคลองกันดีกว่า จ้า, มุ่งไปชมคลองตัวพระโขนง เร็วที่สุด คุณมราหน้า ขึ้นตามหลัง
เร็ว อย่าเสียเวลา

(บทที่)

(เสียงดนตรีเบาๆ)

ไกรสร ผมเชื่อว่ามันเห็นแน่ เพราะมันเห็นตัวติดคลอง นั่น — เห็นไหม ? หลังคาสีแดงหลังนั้น

จ๋า ก็คงหลังนั้นแหละครับ ถ้าบอกว่ามันติดคลอง ผมจะเข้าทางซ้ายก็โดนครับ บุณาลงไป

ไกรสร ดีแล้ว จ้าพาก้าวรุดไปเลยท้าย ผมจะผูกทางขวา พยายามพยายามแหย่ไปให้ถึงคลองนะ มันคงหนีลงเรือแน่ อ้อ,
ระวังหน่อย อย่าไปถึงเสาเข็ม จะถูกคุณมราเข้า แล้วอย่ายิงให้ตาย เราต้องการจับเป็น เวลาไปถึงให้
จำคุณมราได้ไหม

จ๋า ได้ครับ ผมเห็นในรูปถ่าย

ไกรสร ดีแล้ว บุณได้ แหม, ล้อไปกันแล้ว สมานด้วย

(เสียงดนตรีเบาๆดังกระชั้นเข้า)

ไกรสร แหม, ล้อบุณตรงไปทางเขมจนถึงคลอง กองอยู่ที่นี่ ถ้ามันวิ่งเรือยิงปืนให้บุณ ถ้าไม่บุณ ปืนสะกักไว้
อย่ายิงให้ตายนะ ระวังคุณมราอยู่ในเรือ อย่าให้ถูกคุณมรานะ ระวังไว้

แหม

ไกรสร สมาน, ล้อกับตัวบุณเข้าทางประตู เทรินตัวให้ตี มันต้องยิงเราแน่

(เสียงดนตรีเบาๆดังกระชั้นขึ้นอีก)

ไกรสร (กระซิบ) โอ้สมานนี่ เกี่ยวกับเสียงปืนนี่ สมาน มันจะเข้าปากหลังคุณมราแน่ ล้อคอยยิงสะกักตรงที่แก้มกับ
ท้องมันให้มันหลงคลอง จะได้จับเป็นได้แน่

สมาน ผมจะอยู่ไหนมันไม่โดนหรอกครับ

ไกรสร ทกลง ระวังนะ กันเข้าละ

(เสียงดนตรีเบาๆดังกระชั้นขึ้น)

เสียงคนในบ้าน ฮีแทน, เก้าอะไรวะ

โกรสร เจ้าของฮันอยู่ไหน, ขอพบหน่อย

(เจียง)

โกรสร ใครอยู่ข้างบน นี่ตำรวจ ลงมาพบหน่อย

(เจียง)

โกรสร เจ้าของบ้านอยู่ไหน ? ขอให้ลงมาเดี๋ยวนี้

เสียงคนในบ้าน โกร ?

โกรสร นี่ตำรวจ นั่นใคร ?

(เจียง)

โกรสร ใครพูดเมื่อไหร่ ? ลงมาพบหน่อย

เสียงคนในบ้าน ฮีระอะไร ?

โกรสร ต้องการพบเสียแล้ว กับขุนเสนา บอกให้เขาลงมาสิ ๆ

เสียงคนในบ้าน ที่นี้ไม่มีเสียแล้ว

โกรสร ถ้าไม่มี, เจ้าของบ้านก็ลงมาหน่อยสิ

เสียงคนในบ้าน อยากพบก็ซักมาสิ

โกรสร นี่เจ้าหน้าที่ ขอให้เชื่อฟัง คุณลงมาพบหน่อย อย่าช้า

เสียงคนในบ้าน ผมลงไปไม่ได้ คุณมีไหม

โกรสร ลงมาเถอะ ผมไม่ยิงคุณหรอก

เสียงคนในบ้าน คุณก็มาสิสิว่า

โกรสร ได้ ผมจะขึ้นไปเดี๋ยวนี้ แต่ระวังนะ, ถ้าคุณยิง คุณตะแคง ตำรวจลี้ภัยบ้านไว้หมดแล้ว

เสียงคนในบ้าน ซักมาสิ ผมรออยู่แล้ว

โกรสร (กระซิบ) สหาย, เกรียมแล้ว (พูดดัง) อย่าชิงนะ, ผมจะขึ้นไปเดี๋ยวนี้แหละ

(สมมติว่าโกรสรกลานออกจากคอกไปยังโถงต้นไม้ ทอกระยะเวลาสักนิด ทันใดนั้นก็เสียงปืนดังสนั่น
เสียงแล้วกับพวกกระต๊อบลงมากวายเป็นเกล)

(ทนาย)